

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitenlandsen f 6,00: franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 2 APRIL.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 1 April.

Over het ontwerp van wet tot goedkeuring van ons handelstraject met het kolonies, dat gisteren door de Kamer werd aangenomen, is in geheim comité beraden op voorstel van den minister van buitenlandse zaken. Hij voorzag dat in deze aangelegenheid verschillende punten van gewichtigen en teederen aard konden worden aangevoerd, waarover hij wenschte, dat eenestemmend kon worden gesproken. De Kamer heeft aan dat verlangen gereedelijk toegegeven en met gesloten deuren beradslaagd. Ten half drie ure is de openbare zitting hervat, om over het ontwerp te stemmen. De Kamer heeft zich daarmee vereenigd met de meerderheid van 35 tegen 18 stemmen.

Tot gelegenheid dat de Senaat en het Wetgevend Lichaam te Parijs hunne werkzaamheden aanvangen, doet zich voor de Fransche pers de vraag voor, hoe zij zich daarentrent te gedragen heeft. Die vraag, die in de konstitutie besproken, in het reglement der beide staatelichamen geregeld, door eene uitvoerige circulaire van den minister van justitie is toegelicht, blijft nog thans duister genoeg, om menig Parijser dagblad in onbegrip te brengen. Het is onnatuurlijk te zien, hoe de pers ten deze is beïnvloed, om met den invloed der Kamers naar buiten, tevens den partijgeest der dagbladen te snuiken.

Van al wat in de Kamers voorvalt mag door de pers niets gelaakt, niets geprezen, niets beoordeeld worden. Het is in de Kamer over hetgeen in de Kamers voorvalt, te alzo verhoeden.

De Kamer heeft het verlot, om in hunne koloniën op te nemen: 1°. des avonds eene zeer belangrijke opsomming van het in de zitting van dien dag verhandelde, door of namens den voorzitter opgemaakt.

2°. des anderen daags het proces-verbaal der bovengenoemde zitting, nadat het officieel zal zijn vastgesteld.

Maar aan de opname der twee officieele stukken zijn bezwaren verboden. Het resumé geeft, moet insgelijks het proces-verbaal opnemen. En het proces-verbaal moet, zoowel als het resumé, zonder eenige verandering, zonder eenige verkorting, in zijn geheel worden geleverd. Al zou het proces-verbaal al de kolommen van een bla! innemen, al zou het daaraanboven niets bevatten, dat den lezer eenige belangstelling kan inboezemen; die zich aan het resumé heeft gewaagd, is gebonden aan het gansche proces-verbaal. Men heeft geene keus tusschen een volstrekt stilzwijgen omtrent de Kamer, en een lijdelijk opdemen van al wat men in het proces-verbaal zal gelieven op te teekenen.

Welk eene kastijding voor de pers! Welk eene kastijding voor het parlementair gouvernement! De straf is verdiend, wie zal het ontkennen? En is het niet daarom, dat men in Frankrijk en de pers en de Parlementen met blijkbaar onverschilligheid — wij willen niet zeggen goedkeuring — aan handen ziet leggen?

De pers schrijft in Frankrijk hun talent zo zeer misbruikt tot opwekking van de laagste en heftigste hartstogten; tot verkondiging der verderfelijke beginselen; zij hebben met vernedering van de heiligste belangen hunne persoonlijke eeroovering zoo zeer gevoerd; dat de publieke opinie, die er van walgt, sprekers en schrijvers laat opsluiten in eene soort van officiële keurslijf, waarin de persoonlijkheid der sprekers en schrijvers verdwijnt, de hartstogt gedood wordt, en alleen de koude eenloouige taal van het proces-verbaal leven behoudt.

Men ondergaat alzo de *poena talionis*, en wordt gestraft in datgene, waardoor men heeft gezondigd. En gelijk zulks altijd in politieke kastijdingen het geval is: de onschuld boet hier met en voor de misdaad.

De *Univers* bevat onder dagteekening van 21 Maart de volgende berichten uit Savoye:

De laatste ministeriele crisis heeft een oogenblik doen denken, dat het betreurenswaardig stelsel, dat het kabinet in zijn bestuur der Sardijnische Staten meer en meer aankleeft, op het punt was van gewijzigd te worden door den reaktionairen invloed, die zich van de zijde van Frankrijk doet gevoelen; men had namelijk

voor een wyl gemeend — en men dacht dit met eenigen grond te kunnen vermoeden — dat Piemont weldig weder onder het koninklijk gezag zou terugkeren, en dat de Koning in naam weder zou worden Koning met er daad.

Het duurde evenwel slechts korten tijd, dat de openbare meening zich van een zwaar gewicht dat op haar drukt, ontheven waande; dat zij het einde der harer sellande en smarten voorzag, alsmede het einde der kwalen, die de Katholieke Kerk in Sardinië te verduren heeft, en het einde van den hoon, dien men er den Algemeenen Vader aller Geloovigen aandoet. Onze katholieke bladen hadden reeds met geestdrift en blijdschap, uit overdreven edelmoedigheid en te goeden dank van hunne vijanden, die gelukkige voorspellingen medegedeeld. Maar thans is alle hoop weder uitgesleid, zoo niet verloren. De Koning had welwillend het oor geleend aan aanvragen van de zijde der hooge geestelijkheid; het schoon zelfs dat hij eene toenadering deed, door het laatst gehouden jubilé als een waardig Katholiek mede te vieren. Maar ongelukkig hebben gunstelingen van het eerste slag aan het lot hun magt en heilvoeren invloed herlieten. Alle aangekondigde veranderingen hebben zich bepaald bij eene wijziging in het kabinet. De heer de Foresta werd door graaf Cavour opgevolgd en maakte plaats voor twee en aan de despotische denkwijzen van den Piemontschen Palmerston werd onderworpen. Het is te betreuren, dat de heer de Foresta niet onderworpen was aan de despotische denkwijzen van den Piemontschen Palmerston.

Tot voorwendsel van die onnatuurlijke diende een zeker banaal auserendend voorwendsel op zijne perswet, en aangenomen of verworpen door den heer de Foresta Komede, niets dan komede aan de Engelsen ontleend, en geheel en al gelijk aan die welke het laatste kabinet van Londen heeft gespeeld, ter gelegenheid der algemeene of plaatselijke militie, ten einde eene gelegenheid te zoeken om fatsoenlijk af te treden. Doch zie hier de ware reden:

De heer de Foresta was er ernstig op bedacht, het konkordaat met Rome te sluiten; de H. Stoel was daaromtrent, in zijne wijsheid en voorzigtigheid, reeds tot aan de uiterste grenzen der mogelijke concessien gekomen, en er was geen groote afstand meer om het gewenschte doel te bereiken. Maar graaf Cavour heeft van de zijde van het kabinet geene de minste toenadering gewild; want hij is er trotsch op, dat hij den eersten aller Souvereinen durft trotseren. De heer de Foresta heeft eindelijk begrepen, wat men hem bij zijne komst in het kabinet voorspeld heeft, dat hij in het ministerie slechts de rol van een bedrogene zou te spelen hebben, derhalve heeft hij de eerste aangeboden gelegenheid om af te treden aangegrepen. Sommigen meenen dat graaf Cavour hem gedwongen heeft die gelegenheid te benutten, ten einde hem door een geloorzamer dienaar te kunnen vervangen.

Het volgende feit bewijst bovendien hoe vurig de Piemontsche ministers verlangen zich met Rome te verzoenen. Heeft het ministerie niet na de veroordeeling van het werk van den hoogleeraar Nuytz dien professor bevolen zijn werk den Koning, den Hertog van Genua en den Prins van Cagliari aan te bieden? Nuytz heeft zich tot die armzalige demonstratie geleend, en men verzekert dat hij door die hooge personaadjes met onderscheiding is ontvangen. Wij voor ons willen er nog liefst aan twijfelen; en al hadden wij 't gezien, dan nog zouden wij 't in twijfel trekken, zegt onze korrespondent.

Terwijl deze droevige voorstellingen gegeven worden op het hoofd-tooneel van den Staat, worden om de aandacht af te leiden, onder de hand alle maatregelen genomen, geschikt om aan de ongodsdienstigheid en de revolutionaire leeringen uithreiding te verleenen.

De voornaamste dezer maatregelen bestaat in het vervalschen van het openbaar onderwijs; in Piemont is men met dit werk des verderfs reeds zeer ver gevorderd; en in Savoye werkt men er aan met verdubbelden ijver, zoodat de vruchten van die beoefeningen zich reeds in overvloed beginnen te vertoonen.

Frankrijk heeft zich, sedert 2 December, naarmen ons schrijft, van eene menigte personen uit Savoye ontdaan die in staatkundige moeilijkheden gewikkeld waren en die in hunne valleijen den haat tegen de regelmatige besturen, hun ijver om de godsdienstige en burgerlijke magten te vernietigen, en hunne tot dyvoerzucht toe verlaagde ongodsdienstigheid hebben medegedeeld. Weet gij wat men heeft gedaan om vele honderden in hun nood aan den kost te helpen? Men heeft er onderwijzers voor de lagere school van gemaakt. Is dat niet eene gelukkige keus? Wat zal men daarvan in de reeds naderende toekomst heerlijke vruchten plukken? Want gij weet hoe snel het onkruid voortwaast, en hoe weinig tijds de vruchten des kwaads tot rijpen noodig hebben.

De bevelen die thans nog tegen eene slechte opvoeding bestaan, zullen dus weldra omver geworpen en vernietigd zijn door besluiten, door reglementen, door circulaire van de Universiteit uitgegaan, en somwijlen door veel onwettiger middelen.

Een der achtenswaardigste en ook meest geachte pastoors-aartsbischoppen van Savoye heeft voor zijne parochie eene meisjes-school gesticht, en daaraan gelden en eene voortreffelijke inrigting, benevens de Zusters van het H. Kruis tot bestuurders gegeven. Daar nu die scholen in oogenschouw genomen worden door schoolopzieners, wier voorgaand levensgedrag over het algemeen betreurenswaardig is, staat de waardige priester, dien hij hier op het oog hebben, er bijzonder op, dat zijn werk des niets worde in gevaar gebracht; daarom wenscht hij het onderzoek in die school bij te wonen, gelijk zijn plicht en recht het medebrengen.

Laatsmaal zocht een schoolopziener twist met den eerwaardigen priester en gebod hem op te staan, het vertrek te verlaten. De pastoor antwoordde dat hij in zijne eigen woning was en het alzo den schoolopziener eene belediging deed. Toen de schoolopziener, waarop de pastoor niet verregaande bleef, liet vervoeren. Verontwaardigd over de ergenis die hierdoor aan de Zusters onderwijzeressen en aan de jonge meisjes gegeven werd, vatte de pastoor den schoolopziener bij den arm en poogde hem de deur uit te zetten. De schoolopziener ging echter weder op den pastoor toe en sloeg hem zoo lievig met den vuist in het aangezicht, dat de geestelijke een tand verloor. De pastoor verweet den schoolopziener zijn schandelijk gedrag maar deze viel den pastoor op nieuw aan en sloeg hem ten tweede male tegen het hoofd, zoo dat zijn oog geheel opgezwellen werd. Zie, zoo wordt in Savoye het openbaar onderwijs ontwikkeld en op den weg van vooruitgang gebracht.

Het behoeft geen vermelding, dat de dader dezer brutale mishandeling, in weerwil van het kerkelijk bangvonnis, dat hem deswege getroffen heeft, in zijne funktien van staatswege niet is geschorst. Desniettemin heeft de zaak zoo veel gerucht gemaakt, dat zij aan een geregeld onderzoek is onderworpen, dat op dit oogenblik wordt bewerkstelligd.

Er zijn echter nog meer karakteristieke feiten; e. g. de volgende:

Er wordt in Piemont een kunstplaatwerk uitgegeven ter eere en ten voordeele van de martelaren der Italiaansche vrijheid. Wien denkt gij, heeft men aan het hoofd der martelaren durven plaatsen? Onzen Heer en Zaligmaker. Onze korrespondent heeft op het bureau van een *ganis* in eene der voornaamste steden van Savoye, prospectussen van dat werk gezien en er zijne verbaazing over te kennen gegeven. Hem werd geantwoord: „Wat wilt gij? Het is 't ministerie, dat...“ Men heeft zich zelfs bij een bisschop durven aanmelden en hem verzocht in te teekenen.

In de omstreken van Chambory, en zonder twijfel ook elders, wordt met goed gevolg geld ingezameld voor de leening van Mazzini. Onze berigtgever kent een landbouwer en een ambachtsman, in twee naburige dorpen, die, nadat zij zich verbonden hadden, de een om 200, de ander om 100 francs reeds voor 2 December, en met het oog op Mei 1853, te betalen, van Geneve eene scherpe aansluiting hebben ontvangen om te betalen. De kans schenken den landman minder gunstig toe, en de ambachtsman had het geld zelf hoog noodig. Beiden lieten zich dus te vergeefs aansluiten. Maar de heer werd bevestigd op de hem gedane herinnering van *hain welbekende straffen*, die hij bij wanbetaling zou lopen zou; en de ambachtsman zag zich doen dat het geld inzamelde, met een pistool, dat hij had dat beiden den veiligsten weg bezon, namelijk de weg van de hand.

Deze bijzonderheden zijn volkomen waar. Er heeft in veler oog eene flikkering van hoop geschinen, sinds een tory-ministerie in Engeland aan het roer van zaken is gekomen. Maar die flikkering zal weder verdwijnen, nadat zij een flauw schijnsel heeft geworpen op den betreurenswaardigen toestand van de Sardinische provincien.

De twist die aldaar gevoerd wordt — men weet het maar al te goed — is eene godsdienstige twist. Te midden der verwikkelingen van de thans hangende politieke kwestien, valt het volstrekt niet moeilijk de hoofdkwestie, die besproken wordt, te onderscheiden; het is namelijk eene kwestie van leven of dood voor de katholieke beginselen in Savoye, eene kwestie of de aloude godsdienstige instellingen des lands zullen behouden blijven, dan wel of zij zullen vallen; — niets meer noch minder dan dat.

Eigenlijk houden wij het er stellig voor, dat het nieuwe Britsche kabinet zich dit geschil zal aantrekken, en dat het zeer genegen zijn zal om die kapitale kwestien in den zin van het Sardinisch ministerie op te lossen. De Britsche regering zal door hare zoo-gezegde beginselen er misschien toe gebragt worden zich voor het oog van de zaak te onthouden; maar dit zal ook alles zijn. Intusschen oesent Sir Hudson, die Lord Abercromby als Britsch gezant vervangen heeft, te Turijn nog altijd een even grooten invloed uit als zijn voorganger; ook wordt hij te Turijn zeer ontzien door de regering. Alleen de Fransche regering weet een weinig ongerustheid op; doch daarom zijn ook de blikken van alle Katholijken thans meer dan ooit naar Frankrijk gericht; ofschoon de tegenwoordige staatsmannen van Piemont er in geslaagd zijn zich hier en daar in de buitenlandse officiële kringen eenige blijken van sympathie te verschaffen.

De laatste dam, die het ongelukkig Sardinie bezit tegen den stroom der slechte harstoten, is de eendragt, de tucht, de wetenschap en de goede voorbeelden der geestelijkheid, gerugsleund door dat zoo talrijk gedeelte van het ware volk, hetwelk nog waarlijk godsdienstig, en ondanks al het gebeurde, aan den Koning, of ten minste aan het gezag van het hoofd van den Staat geloof. In Piemont is die dam nog veel sterker dan men het over 't algemeen wel denkt, en het landvolk is nog minder ongodsdienstig, dan men het uit de beschouwing der bevolking van eenige steden en vlekken zou opmaken. Te Turijn, alwaar de Aartsbischop gewelddadig is weggevoerd, toont de geestelijkheid zich inzonderheid een in het geloof en in de tucht, en de gemiddelde burgers harders op dezen weg der getrouwheid na. Wij zuygen van eenige vreemde uitzonderingen op dezen algemeenen regel; uitzonderingen die, ofschoon luid uitgesproken door hen die de godsdienst en hare bedienaren haten, toch bijna onmerkbaar zijn tegenover eene onoverzienbare priester-schaar, die dagelijks de schoonste voorbeelden geeft van innige godsvrucht, vurigen ijver en edele zelfverloochening. En hieraan alleen is het toe te schrijven dat onder het tegenwoordig ontmoedigend bestuur, waaronder wij verzuichten, niet al onze hoop verdwenen is.

Moge Gods ontferming de boozen beletten ons die hoop te ontnemen. Doch hunne pogingen daartoe zijn groot, hardnekkig en volhardend, zoodat God alleen ze kan verijdelen.

P. S. Op het oogenblik dat deze brief op den post zou gaan, ontving onze berigtgever uit Chambéry de tijding, dat vier nummers van den *Courrier des Alpes* door de justitie zijn beslag genomen. Dit dagblad had zich op eene krachtige wijze tot de tolk gemaakt van het gevoel van afkeuring, dat door de nieuwe belasting-ontwerpen in geheel Savoye was ontstaan. Het ministerie heeft van Turijn aan het parket van Chambéry bevel tot vervolging gezonden. Het parket antwoordde dat dit een slechte maatregel, en nog nimmer eene vervolging meer impopulair was; ja dat men zich hiermede aan de zekere minachting des volks zou blootstellen. Het ministerie bleef echter aandringen op de vervolging, die dan ook weldra plaats vond. Ook de *Echo du Mont-Blanc* heeft den Sardinische staatsmannen een te sellen en te gelukkigen oorlog aangedaan, om in hun oog genade te kunnen vinden.

Ieder haalt de schouders op voor dezen koelen haat van het kabinet, die echter op de ministers alleen terugvalt. Ook is het op het oogenblik nog twijfelachtig of de Staatsraad en de Kamer van beschuldiging wel zullen toelaten dat het proces voortgang hebbe.

laerts van Blokland, te Utrecht (2 stuks); Is. Hodshan, alhier en J. A. Willink Wz. (2 stuks).

Zilveren Medailles. Aan Joh. Rozenkantz en Zn., bij Haarlem (2 stuks); E. H. Krelage en Zn., te Haarlem (2 stuks); V. v. d. Vinne, te Haarlem, A. C. van Eeden en Co., te Haarlem, G. W. F. Hoogeveen, te Utrecht (2 stuks); M. A. A. Beelaerts van Blokland, te Utrecht (4 stuks); A. v. d. Hoop, alhier, P. Makkes, te Wormerveer (2 stuks); C. Glijm, alhier (4 stuks); K. Sacher, alhier (2 stuks); W. F. Meder, alhier, A. van den Heuvel, te 's Hage, R. C. Affourit Jz., te Utrecht, A. de Vos, te Utrecht, W. N. Schuurmans Stekhoven, alhier, J. A. Willink Wz., alhier, J. Kienhuize, te Zaandam (2 stuks); J. Kuhn, te Utrecht, J. H. Broekman, alhier, en F. W. Meijer, te Leiden.

Geluigschriften. Aan R. C. Affourit Jz., K. Sacher, J. v. d. Grampel, R. Poolman, Is. Hodson, W. Casper en Wed. J. P. Hunk.

Als buitengewone prijzen zijn toegekend:

Zilveren Medailles. Aan H. de Graaff en Zn., te Lisse, A. C. v. Eeden en Co., te Haarlem, J. D. Zocher en Voorhelm Schneevoegt, te Haarlem, J. C. Groenewegen, alhier (3 stuks); G. C. van Roijen, Mr. A. H. Metelkamp, te Utrecht, V. Schertzer en Zn., te Haarlem, H. Reeling, alhier, J. A. Willink Wz. en W. F. Meder, alhier.

Geluigschriften. Aan V. Schertzer en Zn., R. Poolman, M. A. A. Beelaerts van Blokland, J. Rensenbrink, J. A. Willink Wz., G. v. d. Wurf, H. Reeling Jr. en J. Kienhuize.

Het Deensch regerings-ministerie voor het hertogdom Sleeswijk had, onder dagteekening van 5 December 1851, een voorschrift uitgevaardigd tot herleiding van de vreemde en Deensche scheepslasten, waardoor, ten nadeele der Nederlandsche scheepvaart, door den Eider en het Sleeswijk-Holsteinsche kanaal, een verschil van 20 per cent werd daargesteld op de tot dus verre plaats gehad hebbende wijze van berekening.

Het is aan de pogingen van Zijner Majesteits minister resident te Kopenhagen mogen gelukken, om dat voor de Nederlandsche schepen nadeelig voorschrift buiten werking te doen stellen, zoodat aan de tolkantoren te Rendsburg, Holtzenau en Tonningen de noodige bevelen gegeven zijn, om tot de vroegere wijze van berekening der scheepslasten terug te keeren, waarbij aan de belanghebbenden de vrije keus gelaten wordt om, indien zij er van voorzien zijn, den afrekeningswijze van het laatste geval de berekening geschieden volgens de beginselen, vastgesteld bij de circulaires van 31 Augustus 1839 en 15 Februarij 1840. (*Staats-Courant.*)

Van den Nederlandschen konsul te Brest is berigt ontvangen van het vergaan van het Nederlandsch galjoenschip *Nijverheid*, kapitein Puister van Veendam. Gezegd vaartuig was den 12 Februarij jl. van Amsterdam naar Bayonne met eene lading kaas, tabak, loodwit enz. vertrokken. Sedert den 8 Maart had hetzelfde reeds veel water binnen gekregen, en is eindelijk op 3 mijlen afstand van het eiland Pentret, een der Glenaneilanden, gezonken. De bemanning, bestaande uit 4 koppen, is behouden aan wal gekomen.

's GRAVENHAGE, 1 April. Heden, Donderdag, zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal beraadslagen over het ontwerp van wet, tot verbetering van den accijns op de suiker. Na afloop daarvan zal behandeld worden het voorstel van tien leden, tot afschaffing van den accijns op het geslacht, voor zoo veel de varkens en schapen aangaat. Men houdt het er voor, dat het ontwerp, houdende wijzigingen in het reglement van orde, zal blijven liggen tot na de hervatting der werkzaamheden van de Kamer. Men verzekert, dat het reces der Kamer omstreeks eene maand zal duren.

De Hooge Raad heeft gisteren behandeld de bekende zaak van S. Mollinger, die zich in kassatie heeft voorzien tegen een arrest van het Provinciaal Gerechtshof in Limburg, waarbij hij terzake van opslating is veroordeeld tot gevangenisstraf van vijf jaren, enz. Het rapport is in deze zaak uitgebragt door den raadshier Gockinga. De middelen van kassatie zijn voorgedragen door den advocaat Mr. F. C. Donker Curtius. De konklusie van het Openbaar Ministerie is bepaald op den 13 April aanstaande.

LEEWARDEN, 29 Maart. Met zekerheid kunnen wij thans het tijdstip van de komst des Konings in dit gewest mededeelen. Z. M. zal Zondag den 18 April, 's avonds per stoomboot van Amsterdam naar Harlingen vertrekken, daar den volgenden morgen ten 8 ure ontschepen en, na audientie verleend te hebben, over Franeker de reis naar deze stad aannemen, om er tusschen 2 en 3 ure 's namiddags te arriveren. Den volgenden dag zal de audientie op het stadhuis plaats hebben. Den 21 zal Z. M. een uitstapje naar het Bildten omstreken doen. Den 22 zal Z. M. naar de provincie Groningen vertrekken, om Woensdag den 28 binnen deze stad terug te zijn, als wanneer de reeds vroeger

vermelde festiviteiten van stadswege zullen plaats vinden. Den volgenden dag eindelijk zal Z. M. de terugreis naar 's Hage aanvaarden. (*Leeuwarder Courant*)

GRONINGEN, 29 Maart. Van eene officiële zijde is thans de mededeeling geschied, dat de komst van den Koning binnen deze stad bepaald is op Donderdag den 22 April; dat Z. M. den 23 audientie zal verleenen, den 24 Winschoten en omstreken en den 26 Appingedam en Delfzijl bezoeken zal, om den 27 weder van hier over Friesland naar de residentie terug te keeren.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 31 Maart.

In deze zitting is het wets-ontwerp tot goedkeuring van het traktaat van handel en scheepvaart met Pruisen en de verdere statuten van het Koninkrijk Nederland, nadat de beraadslaging daarover in koninklijke raad plaats gehad heeft, met 36 tegen 18 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Doimier van Poldersveldt, Gouverneur, van Wylick, Luyben, van Hoëvell, Reinders, de Lom de Berg, Borret, de Man, Smit, Bots, van Zuylen van Nyevelt, de Poorter, van Hall, Poortman, Ter Brugge, Ingenholtz, Beugst en Dullert.

De beraadslaging over het wets-ontwerp tot: aanvulling van hoofdstuk VI der staatsbegroting voor 1851 (Kindergelden enz.) zal plaats hebben na afloop der discussie over het wets-ontwerp betreffende den accijns op de suiker, welke laatste beraadslaging morgen ochtend ten elf ure zal plaats vinden.

BUITENLANDSCHE BERICTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 30 Maart. Heden hield het Wetgevend Ligchaam eene eerste zitting, waarop men is overgegaan tot de zamenstelling van de bureaux.

De Voorzitter der Vergadering opende deze zitting met het houden van eene toespraak. Vervolgens werd een brief voorgelezen, ondertekend door generaal Cavaignac, de heeren Carnot en Hénon, die daarin verklaren, dat zij niet voornemens zijn den eed af te leggen.

Deze brief is van den volgenden inhoud:

„De kiezers van Parijs en Lyon hebben aan ons in onze afzondering gelicht. Wij weten hun dank, dat zij een protest opleverden tegen de vernietiging der staatkundige vrijheden. Maar wij gelooven niet dat zij verlangd hebben, dat wij zitting namen in een Wetgevend Ligchaam, welks volmagt zich niet zoo ver uitstrekt, om het gescheonde recht te herstellen. Wij zijn afkeerig van de onzedelijke leer, de onbetamelijke verzwijging en bij-oogmerken, en wij weigeren den eed af te leggen, welke gevorderd wordt om, in het Wetgevend Ligchaam toegelaten te worden.

De Vergadering heeft daarop besloten, dat deze heeren beschouwd zouden worden als hebbende hunne de missie ingezonden; waarna de Vergadering is gescheiden.

De zittingen van den Senaat zijn, gelijk men weet, niet openbaar, en het is aan de dagbladen verboden van het verhandelde eenig berigt te geven.

Men leest in de half-officiële *Patrie* het volgende: „Het gerucht is sedert eenigen tijd in omloop, dat de heer de Persigny het ministerie van binnenlandsche zaken zal verlaten en tot minister van Staat zal benoemd worden. Wij hebben alle reden om te gelooven, dat dit gerucht gegrond is, en dat het eerlang zal bewaarheid worden.

Van eene ministeriële crisis schijnt overigens geen spraak meer te zijn.

Men schijnt — zoo men zekerheid heeft — te gelooven mag — algemeen zeer tevreden over de konversie, en de daling die in de beursprijzen sedert drie dagen is waargenomen, zoude slechts het gevolg zijn van de moeilijkheden der liquidatie op het einde der maand.

Onder de laatste dekretten van den President van de Republiek, om de afwijking van de wetten te voorkomen, en eene reeks van vreemde auteurs, zoodat de nadruk op Franschen bodem van buitenlandsche werken een misdrijf daanstelt.

Van de redevoering van den President zijn reeds 300,000 exemplaren gedrukt, om in de gemeenten van Frankrijk aangeplakt te worden.

Aan de munt zal een gedenkpenning worden geslagen ter herinnering aan de openingszitting der groote staatsligchamen, op 29 Maart.

MADRID, 25 Maart. De *Heraldo* beweert, dat er ernstig spraak is van de benoeming eener Onderkoning voor de Baskische provincie. De tegenwoordige minister van oorlog, genl. Espartero, zou tot deze waardigheid verheven worden.

Bij koninklijk bevel zijn de Zweedsche en Noorweegsche vaartuigen gelijk gesteld met de nationale, voor zoo veel de haven- en scheepvaartregten betreft, en zulks als maatregel van reciprociteit.

ENGELAND.

LONDEN, 29 Maart. In eene der laatste zittingen van het Huis der Gemeenten heeft een lid van het kabinet, Sir F. Thesiger, prokureur-generaal, een wetsontwerp ingediend strekkende tot instelling van eenen raad van toezicht op het beheer van weldadige stichtingen. Hij herinnerde dat de bevoegdheid van staatstoezicht op het bestuur der fondsen, bestemd voor armen en hulpeloozen, welke zelve niet toezien, noch hun regt handhaven kunnen, reeds lang erkend en gedurig door voorbeelden van achteloos beheer of van ergerlijke verdonkering was bewezen; dat echter de pogingen van vorige ministerien en ook van het laatstelijk afgetreden kabinet, om in de behoefte te voorzien, door onderscheidene omstandigheden mislukt waren.

De raad, dien de regering nu voorstelde op te rigten, zou een raadgevend en toezigthoudend kollegie voor de weldadige stichtingen zijn; hij zou niet zelf regtsmagt uitoefenen; doch naar aanleiding van eigen bevindingen of van aangiften van anderen, aanklagen bij onderscheiden regibanken tegen ontrouwe beheerders kunnen instellen, en het toezicht zouden alle weldadige instellingen, ook bij het fonds tot ondersteuning van behoeftige letterkundigen, het Londensche Christus-hospitaal (eene instelling tot opvoeding van kinderen van arme geestelijken en van gepensioneerde en gesneuvelde officieren van het leger of der vloot) onderworpen zijn; doch daarvan zouden uitgezonderd worden de aan de hoogeschoolen en aan eenige der voornaamste kerken van het Anglikaansche kerkgenootschap verbonden stichtingen, het Britsch Museum en alle instellingen die uitsluitend van vrijwillige bijdragen bestaan; terwijl instellingen die deels uit vrijwillige bijdragen en deels uit fondsen bestaan, alleen wat dit laatste gedeelte hun inkomsten betreft, aan het staatstoezicht onderworpen zijn zouden. De gezamenlijke jaarlijksche inkomsten der stichtingen, waarover de raad zijn toezicht zoude uitstreken, belopen, zoo als de prokureur zeide, niet minder dan 1,500,000 £ of, tot kapitaal gebragt, eene som van 30,000,000 £, daaronder waren 21,000 instellingen die minder dan 20 £ en 10,000 die meer dan 20 £ jaarlijksch inkomens hebben. De totale kosten van toezicht op deze bezoldiging van twee der vijf leden van den raad noodige uitgaven begrootte hij op 8500 £; tot goedmaking dezer uitgaven stelde hij voor eene kleine jaarlijksche bijdrage van elke dier betrokken instellingen te heffen (te weten 2 d. van elk pond sterling jaarlijksch inkomens, doch in geen geval meer dan 50 £.

De voorzitter van het Huis gaf af; zij zagen met zij, de gewilligheid om met belanglooze diensten en met edelmoedige bijdragen weldadige en algemeen nuttige doeleinden te bevorderen, doen afnemen; het zou voor zoo menigeen, die geld en tijd voor armen en hulpbehoevenden opofferde en gruwde van het denkbeeld van oneerlijkheid, eene slechte belooning; alle stukken van hun beheer aan rijksambtenaren te moeten bloot leggen, en zich aan een toezicht te onderwerpen, waarvoor zij zelve dan nog betalen moesten.

De meeste sprekers achtten deze bezwaren niet afdoende: het toezicht was hun inziens volstrekt noodig; het zou aan eerlijke beheerders niet dan eene kunnen geven; en in alle geval moest ook hier de goede om den kwade lijden. Zij vereenigden zich dus in beginsel met de voordragt, hoewel eenigen hunner eene uitbreiding der uitzonderingen wenschelijk achtten.

Een der leden zeide dat sedert den tijd, dat de aandacht van het Parlement op deze aangelegenheid was gevestigd geworden, van ontrouwe beheerders van weldadige instellingen eene som van niet minder dan 600,000 £ door onderscheidene middelen terugbekomen en aan hare oorspronkelijke bestemming hergeven was.

De voordragt van een der leden, die tegen het bevoegdheid van toezicht te verzoeken, vond geen bijval als tot vertraging zullende leiden; en den prokureur-generaal werd verlof gegeven de uitgewerkte voordragt in de volgende zitting in te dienen.

Gisteren gaf het Huis der Gemeenten zijne toestemming tot de behandeling van de militie-wet, die verdedigd werd door den heer Walpole. Het ontwerp wil eene ligting van 80,000 man, namelijk 50,000 in het eerste jaar en 30,000 in het tweede. De kosten over vijf jaren verdeeld, zullen bedragen 240,000 g. 's jaars. Eerst zullen vrijwilligers nemen, en het ontbrekend cijfer aan wervingen van 18 tot 35 jaren aanvullen.

Lord Palmerston ondersteunde de bill ofschoon het amendement, dat hij tijdens de voordragt der wet door Lord Russell voorstelde, verworpen was. Lord Russell verdedigde natuurlijk de bill mede, die door Hume, Cobden, Bright, Roebuck en andere radikalen als onuitbreidbaar werd, en belette echter niet dat het Huis tot de voordragt van het ontwerp vergunning verleende, en de eerste lezing goed keurde.

Heden werd men dat de regering voornemens was de voordragt des amendements te laten varen om hare im-

populariteit. Zooveel is waar, dat de heer Walpole verkregen heeft dat de tweede lezing zal plaats hebben na de Paaschdagen.

Heden kondigde de heer Milnes in het Huis der Gemeenten aan, dat hij overmorgen het voorstel zou doen om de Kamer te doen verklaren, dat zij met leedwezen de briefwisseling heeft gezien, die tusschen de bevriende mogendheden is gevoerd over de staatkundige vliegtelingen, die zich in Engeland bevinden.

De heer Anderson deed eene motie strekkende om de stoomvaartuigen der koopvaardijvloot zoodanig in te rigten, dat ze het land in geval van een aanval kunnen beschermen.

Gedurende de geheele afgelopen week was het publiek vrij toegelaten in het glazen paleis; bij elken ingang waren tafels geplaatst, waarop eene petitie lag, strekkende tot instandhouding van het gebouw als winter-tuin, plaats van uitspanning enz. Slechts weinige personen hebben dan ook het gebouw verlaten zonder de petitie onderteekend te hebben. Die petitiën zullen bij het Parlement ingediend worden, dat over het lot van het gebouw zal beslissen; doch daar de Lords der schatkist evenwel tegen het behoud van het gebouw gestemd zijn, en het volk zelf over het geheel weinig belangstelling in de zaak toont, is het zeer waarschijnlijk dat het glazen paleis voor den eersten Mei geheel afgebroken zal wezen.

De Lord-Mayor van de City heeft de uitnodigingskaarten voor het jaarlijksche feestmaal op Paasch-Maandag, in de Egyptische zaal van Mansionhouse te houden, rondgezonden. Na het feestmaal zal er een bal worden gegeven.

Berigten uit New-York melden dat de Keizer van Japan een beroep op de Nederlanders heeft gedaan, om hem tegen den inval der Noord-Amerikanen te beschermen.

Het Kingston Journal spreekt van eene aanstaande oneenigheid tusschen Groot-Brittannië en de Vereenigde Staten, ter zake van een aanval op de stad Greytown.

De nederlaag door Karavajal in Mexiko geleden, bevestigd zich. In Peru is de orde hersteld. Eene ministerie heeft bevestigd in Bolivia. De troepen van Guayaquil zijn te Longobillo in de pan gekukt; zij ge-heele leger is daarna aan de rivieren geraakt en heeft zich verstrooid.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 31 Maart. Men schrijft uit Donaueschingen, dat, nadat den 22 Maart een belendend gebouw van het klooster Neuburg in brand geraakt, onder zware vermoedens van opzettelijke brandstichting, den volgende morgen in de vroege daartoe eene poging is gedaan op het klooster zelf en de daaraan belendende kerk. Het vuur brak op onderscheidene punten des gebouws uit, zoo dat er aan geene redding te denken viel. Het klooster was een sierraad der landstreek en sedert een aantal jaren een toevlugtsoord voor arme verwaarloosde kinderen. Men is verontwaardigd over de houding der omliggende bewoners, die door de ambtenaren uit hunne woningen gehaald en tot hulpbetoon bij de brandblussching moesten aangespoord worden.

Niet opbouwen, maar slechts vernielen, het schoonste en nuttigste vernielen, ziedaar de vruchten der lessen van het socialisme en van het goddeloos onderwijs.

De gemeenteraad van Elberfeld heeft bij de Tweede Kamer de afschaffing der patenten gevraagd, uit hoofde der ongelijkmatige drukking en omdat volgens de bestaande bepalingen elke poging tot uitbreiding eener nijverheid belast werd, in plaats van de vruchten, die uit zoodanige uitbreiding voortsproten. Tevens verzochten zij om tot dekking van het door die afschaffing ontstaande te kort de belasting op het inkomen iets te verhoogden.

Men schrijft uit Hanover, dat aldaar een korps troepen gereed staat om des vereischt Bremen te gaan bezetten.

De Senaat van Bremen heeft den 29 Maart eene proklamatie uitgevaardigd, welke de voorloopige bepalingen behelst tot uitvoering van het bondsbesluit van 6 Maart. Zij komt op het volgende neder:

Op uitnoodiging van den bondgenootschappelijken kommissaris en in naam van het Bondgenootschap verordent de Senaat: De tot dusver bestaan hebbende burgervergadering wordt ontbonden en eindigt met den dag van heden hare werkzaamheid. Met betrekking tot de nieuw bijeen te roepen burgervergadering dienen de voorloopige bepalingen der kiesverordening tot rigtsnoer, en zal onverwijld worden overgegaan tot de verkiezing van 150 vertegenwoordigers. [Tot dusver bestond hun getal uit 300 leden.] De artikelen der konstitutie betreffende de drukpers en het regt van vereeniging en vergadering worden tijdelijk buiten werking gesteld. De voorloopige wet omtrent de jury en omtrent de regtspraak door gezwoorenen bij misdrijven tegen den Staat, alsmede de voorloopige drukperswet worden geschorst.

In Zwitserland zijn zeer treurige berichten ontvangen wegens den hoogst ongelukkigen toestand van een aantal landverhuizers, die in den aanvang des vorigen

jaars naar Alger e waren vertrokken, en voor een groot gedeelte reeds door gebrek en ziekte bezweken zijn. De overgeblevenen wenschen naar Zwitserland terug te keeren, indien hun daartoe de noodige hulp verleend werd, waartoe de bondsraad de vereischte stappen doen zal.

Men schrijft uit Graauwunderland, dat de deputatie, die ter zake van de vereeniging der Zwitsersche met de Lombardische spoorwegen, aan den veldmaarschalk Radetzky gezonden was, door hem zeer minzaam is ontvangen, met de verklaring, dat dit plan op de medewerking en ondersteuning der Oostenrijksche regering konde rekenen, en het thans voornamelijk er op aankwam, om de meest gepaste punten te bepalen, waar deze verbinding bewerkstelligd behoorde te worden.

Men schrijft uit Neuchâtel, 28 Maart, dat dien dag aldaar heeft plaats gehad de algeheele vernieuwing van den Grooten Raad. De partij die de oppermagt van den Koning van Pruisen op het prinsdom voorstaat, had er zich op gespitst een vinnigen strijd te voeren; en daarom was de aandacht van geheel Zwitserland op deze zaak gevestigd. Het liep echter voor die partij met een sisser af; zij kon slechts 14 van hare 88 kandidaten benoemd krijgen, en geen enkel kandidaat in de stad Neuchâtel, waar zij tot dusverre de meerderheid had. Aan dezen uitslag wordt veel gewigt gehecht.

BERLIJN, 30 Maart. De ministerien van Binnenl. Zaken en van Finantien hebben bepaald dat de verspreiders van bijbels en godsdienstige traktaatjes, om niet of slechts tegen eene kleine schadeloosstelling voor de kosten, niet verplicht zijn een patent te nemen.

De kommissie van finantien der Tweede Kamer heeft de verwerping voorgedragen van het wets-ontwerp betreffende eene belasting op de beetwortelsuiker.

WEENEN, 30 Maart. In de kommissie tot raadpleging over de nieuwe wet op het huwelijk, zijn de schranderste mannen van het land geroepen, o. a. de Vorst-Aartsbisschop van Seekau. De beraadslagingen loopen ten einde. Het burgerlijk huwelijk wordt ongelukkig verklaard, en op onduidelijke begreep des Keizers moeten de bepalingen van het Koncilie van Trente stipt in het oog gehouden zijn.

Het handelsverkeer te Triest is in tien jaren tijds verbazend toegenomen. In 1842 kwamen aldaar aan 7717 schepen met 436,000 tonnenlast, en vertrokken 7705 schepen met 391,481 tonnenlast. De waarde van den invoer bedroeg fl. 78,309,000; van den uitvoer fl. 60,527,000.

In 1851 kwamen daar aan 12,044 schepen met 702,000 tonnenlasten, en vertrokken 12,033 schepen met 710,000 tonnenlasten. De waarde van den invoer bedroeg fl. 122,000,000; van den uitvoer fl. 96,000,000.

ITALIE.

De Sardijnische Kamer van Afgevaardigden heeft den 29 Maart met 63 tegen 59 stemmen, het ontwerp op de pensioenen der burgerlijke ambtenaren verworpen.

In het begin des vorigen jaars had de Sardijnische regering opgehouden den konsul van Zweden en Noorwegen als zoodanig te erkennen, omdat hij het protest tegen de opheffing van de vrijhaven dier stad had onderteekend. Dit besluit is thans weder ingetrokken en de konsul heeft weder zijne betrekking aanvaard.

BELGIE.

BRUSSEL, 31 Maart. Gisteren besloot de kamer van koophandel van Antwerpen, nopens het besluit van 2 Februarij II., betreffende de wijziging van het stelsel van differentieele regten, als gevolg van het met Nederland gesloten traktaat, dat zich heden eene deputatie van zes leden naar deze hoofdstad zou begeven, om aan het ministerie de bezwaren bloot te leggen, welke de Antwerpsche handel tegen dit besluit heeft.

De Kamer der Vertegenwoordigers heeft gisteren de wet, waarbij de uitvoering van art. 40 der wet op het hooger onderwijs voor 12 jaar wordt uitgesteld, met eenparige stemmen aangenomen.

Maandag jl. was er groot diner ten hove, hetwelk onder anderen werd bijgewoond door den Nederlandschen minister van binnenl. zaken, de heer Thorbecke, en den Nederlandschen gezant, baron Gericke van Herwijnen.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 April.

BEVALLEN (30 Maart): P. J. M. Kicherer, geb. Feynt, D. A. O. E. Veth, geb. Büchler, D.
OVERLEDEN (26 Maart): J. M. Hesterman, 33 j. — (27 Maart): J. J. de Haan, 59 j. — (29 Maart): Gerrit van Heerde, 104 j. (30 Maart): Mr. J. S. van Naamen.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 1 April.

Aanvoer en Voorraad van KOFFIN, te koop, 1°. Januarij tot 1°. April:
Aanvoer O. F. 451: 413, 127 b, 127, 128 b —

Te Amsterdam bij C. L. VAN LAZENHUYSEN, Drukker en Uitgever.